

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Railion Deutschland AG iesniedza 2004. gada 18. martā**((Lieta T-109/04))**

(2004/C 146/06)

((Tiesvedības valoda: vācu))

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 18. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Railion Deutschland AG, Mainz (Vācija), kuru pārstāv advokāts H. Johlen.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— Atcelt Komisijas 2003. gada 12. decembra galīgo lēmumu C(2003)4660 par to, ka ievedmuitas nodokļa atļaišana konkrētā gadījumā nav pamatota;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ir uzņēmums, kas nodarbojas ar preču transporta pakalpojumiem uz dzelzceļa. Prasība celta par Komisijas lēmumu, ar kuru tā noraidīja Vācijas Federatīvās Republikas iesniegumu par muitas parāda atļaišanu par labu prasītājam. Muitas parāds tika noteikts tādēļ, ka prasītāja pa dzelzceļu no Brēmenes brīvās zonas uz Hamburgas brīvo zonu ir transportējusi kā krāsu deklarētu alkoholu. Attaisnojošu iemeslu par nepareizu deklarēšanu prasītājam nebija. No Hamburgas preces nokļuva Čehijas Republikā.

Cita starpā prasītāja norāda, ka ar lēmumu pārkāptas tiesības tikt uzklautam, tādējādi neievērojot būtisku formālu noteikumu. Prasītājam tika dota tikai formāla iespēja izteikt viedokli. Tāpat atbildētāja izdotajā lēmumā par noraidījumu trūkst no tiesībām tikt uzklautam izrietošā motivējošā daļa ar izvērstiem argumentiem. Komisija nav ņēmusi vērā viedokli par atšķirīgajiem riskiem uz dzelzceļa un ūdensceļa brīvajā zonā. Komisija savā lēmumā ir pieņēmusi, ka prasītāja kā dzelzceļa sabiedrība ir uzskatāma par salīdzināmu ar ūdensceļu sabiedrību.

Prasītāja tālāk norāda, ka ar lēmumu pārkāpts Muitas kodeksa 239. pants. Prasītāja noliedz "īpašo apstākļu" klātesamību, jo konstatētie fakti ir neatbilstoši vai nepilnīgi. Pamatojoties uz muitas procedūras vienkāršošanu uz dzelzceļa, prasītāja ir pakļauta paaugstinātam riskam kļūt par krāpšanas upuri saistībā ar transportējamām precēm. Šo risku viņa nevarot ne novērst, ne arī kontrolēt. Jo īpaši praktiski neiespējama ir konteineru satura pārbaude.

Visbeidzot prasītāja norāda, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 239. pantu, taisnīguma lēmumā ir jāņem vērā tas, ka Eiropas Kopienām nav un arī citā laika posmā nav draudējuši rasties nekādi finansiāli zaudējumi, jo alkohols bija domāts Čehijas tirgum un uz turieni arī tika nogādāts.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko KM Europa Metal AG, Tréfinétaux S.A. un Europa Metalli S.p.A. iesniedza 2004. gada 1. aprīlī**((Lieta T-127/04))**

(2004/C 146/07)

((Tiesvedības valoda: angļu))

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 1. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko cēla KM Europa Metal AG, Osnabruck (Vācija), Tréfinétaux S.A., Courbevoie Cedex (Francija) un Europa Metalli S.p.A., Florence (Itālija), kurus pārstāv M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf un M. Piergiovanni, juristi.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— būtiski samazināt sodanaudu, kas uzlikta prasītājiem ar Eiropas Kopienu Komisijas lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 16. decembrī lietā COMP/E-1/38.240;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt prasītāja juridisko pakalpojumu maksu un rēķinus, kā arī izdevumus, kas radušies prasītājiem, nodrošinot bankas garantiju KME sodanaudas maksājuma vietā līdz spriedumam.